

Nedir ve ne değildir: Giriş... Kültürel Çalışmalar*

What it is and what it isn't: Introducing... Cultural Studies

Çeviren: Özgür Yılmaz¹

*Toby Miller, "What it is and what it isn't: Introducing... Cultural Studies", p. 1-19., Blackwell Publishing Press. Bu eser, yazarından yazılı izin alınarak tercüme edilmiş ve yeniden yayımlanmıştır.

¹İstanbul Üniversitesi, Gazetecilik Doktora Programı, İstanbul Türkiye

ORCID: Ö.Y. 0000-0003-3020-8550

Sorumlu yazar/Corresponding author:

Çeviren: Özgür Yılmaz,
İstanbul Üniversitesi, Gazetecilik Doktora Programı,
İstanbul Türkiye
E-mail: ozguryilmaz955@gmail.com

Başvuru/Submitted: 09.11.2022

Kabul/Accepted: 26.12.2022

Atf/Citation: Yılmaz, O. (2022). Nedir ve ne değildir: Giriş... kültürel çalışmalar. *4. Boyut Journal of Media and Cultural Studies - 4. Boyut Medya ve Kültürel Çalışmalar Dergisi*, 21, 81-100.
<https://doi.org/10.26650/4boyut.2022.1221445>

ÖZ

Çalışma, ünlü bir sosyal bilimci ve kültürel çalışmacı olan Toby Miller tarafından kaleme alınmış olup Kültürel Çalışmalar'ın bir soykütüğü olarak okunabilir. Yazarın yaptığı Kültürel Çalışmalar'ı haritalama girişimidir. Miller, çalışmasına Kültürel Çalışmalar'ın birçok farklı disiplinden beslen-diğini belirterek başlamıştır. Kültürel Çalışmalar, antropoloji, sosyoloji, ekonomi, medya ve ileti-şim çalışmaları ve tarih gibi birçok farklı alanla ilişki halindedir. Çalışmanın ilk bölümünde Kültürel Çalışmalar'ın beslendiği diğer disiplinlerin getirdiği disiplinlerarasılık olgusuna değinilmektedir. Aynı şekilde Kültürel Çalışmalar'ın doğduğu süreçte onu etkileyen dinamikler ele alınmış-tır. Bu dinamikler, kendi döneminin alt kültür ve karşı kültür hareketleri olarak görülebilir. Bu hareketler baskın kültürün dışında kalan punk, Rastafari ve Teddy Boys gibi akımlardır. Çalışma bunun ardından, eleştirel ekonomi politik ve Kültürel Çalışmalar arasındaki gerilimli ilişkiyi tar-tmaktadır. Eleştirel ekonomi politik ve Kültürel Çalışmalar arasındaki ilişki kökenleri arasında-ki ayrımlara dayanmakta; bu iki akım yer yer birbirleri ile yaklaşmaktayken, yer yer uzaklaşmaktadır. Miller'in çalışmasının ikinci bölümünde Kültürel Çalışmalar'ın Richard Hoggart ve Raymond Williams gibi öncülerinin düşünceleri serimlenmiştir. Bu bölümde ekonomi politik ve Kültürel Çalışmalar arasındaki ilişkileri belirleyen önemli düşünceler ortaya çıkmaktadır: Hoggart ve Williams gibi öncülerin düşüncelerinin Marksizm'den önemli oranda etkilendiği görülmekte-dir. Eserin üçüncü bölümünde ise Kültürel Çalışmalar'ın birlikte tartışıldığı kavramların karşılaştırmalı incelemesi yer almaktadır. Bu karşılaştırma Kültürel Çalışmalar'ın ne olup ne olmadığına ilişkin tanımsal bir veri sunmaktadır. Makale, yazarın Kültürel Çalışmalar'a kendi yaklaşımını açıklamasıyla sona ermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Çalışmalar, kültür, alt kültür, ekonomi politik, disiplinlerarasılık

ABSTRACT

This article addresses the work authored by Toby Miller, a renowned social scientist and cultural studies academic. Miller's work can be read as a genealogy of Cultural Studies and an attempt to map cultural studies. Miller started his work by stating how cultural studies have been fed from many different disciplines and relate to many different fields such as anthropology, sociology, economics, media and communication studies, and history. The first part of Miller's work mentions the phenomenon of interdisciplinarity other disciplines have brought to and nurtured Cultural Studies with. Likewise, the article discusses the dynamics that have affected cultural studies during its birth. These dynamics can be seen as the subculture and counterculture movements of their era, such as the punk, Rastafari, and Teddy Boys movements that fell outside of the dominant culture. The paper will then discuss the tense relationship between the critique of political economy and cultural studies, which is based on the distinctions between their origins. While these two currents have converged with each other in places, they diverge in others. The second part

of Miller's work presents the ideas of the pioneers of cultural studies such as Richard Hoggart and Raymond Williams. This section showed the emergence of the important ideas that determine the relations between political economy and Cultural Studies and how the ideas of predecessors such as Hoggart and Williams had been significantly influenced by Marxism. The third part of Miller's work discusses the concepts of cultural studies alongside a comparative analysis. This comparison provides descriptive data regarding what cultural studies are and are not. Miller ends the article by explaining his own approach toward cultural studies.

Keywords: Cultural studies, Culture, Subculture, Political economy, Interdisciplinarity

Kültürel çalışmalar manyetiktir¹. İnsan bilimlerini parçalayan çeşitli eğilimleri toplar: Marksizm, feminizm, queer teori ve postkolonyalizm. “Kültürel”, beşerî bilimlerde popüler kültürün metinsel analizini sosyal teori ile karıştırarak ve bulanıklaştırarak ve yerleşik güç ve otorite çizgilerini yeniden üretmek yerine iktidarın sınırlarına odaklanarak bir “baş -mecaz” haline geldi (Czaplicka ve diğerleri 1995: 3). Kanonik sanat eserlerine, hükümet liderliğine veya nicel sosyal verilere odaklanmak yerine, kültürel çalışmalar alt kültürlerle, popüler medyaya, müziğe, giyime ve spora odaklanır. Kültürün “sıradan” ve “marjinal” sosyal gruplar tarafından nasıl kullanıldığına ve dönüştürüldüğüne bakarak, kültürel çalışmalar insanları sadece tüketiciler olarak değil,- ayrıca yeni sosyal değerlerin ve kültürel dillerin potansiyel üreticileri olarak görür.

Bu, her zamanki gibi akademik iş için kapsamlı bir meydan okuma anlamına geliyor. Beşerî bilimlerin tarihi görevi olan eğlenceyi eleştirmekten kaçınıldıkça ve yeni ticari trendlerin kültürel çalışmaların kendisinin bir parçası haline geldikçe popüler olana yapılan yatırım da akademi dışı dünyada dalgalar yaratır.

Kültürel çalışmalar, bir disiplinin kendisinden ziyade disiplinler arası bir eğilimdir. Bu, araştırmacıların eşzamanlı olarak ifade ettikleri tanımları reddetmek, farklılaşmada ısrar etmek ve geleneksel departman referanslarını (aynı zamanda piroteknik, polimatematiksel muhakeme ve araştırma kapasitelerini) sürdürmek arzularında açıkça görülmektedir. Kültürel çalışmaların sürekliliği, paylaşılan ilgi ve yöntemlerden gelir: ilgi, kendi failliklerine karşı özneler üzerinde yapısal belirlemeler yoluyla kültürün yeniden üretilmesidir ve yöntem, tarihsel materyalizmdir (Morrow 1995: 3,6). Kültürel çalışmalar, öznellik ve güç - insan öznelerinin nasıl oluştuğu ve kültürel ve sosyal alanı nasıl deneyimledikleri - tarafından canlandırılır. Gündemini ve analiz biçimini ekonomi, siyaset, medya ve iletişim çalışmaları, sosyoloji, edebiyat, eğitim, hukuk, bilim ve teknoloji çalışmaları, antropoloji ve tarihten, özellikle toplumsal cinsiyet, ırk, sınıf ve gündelik hayatta cinsellik konularına odaklanarak ilerici sosyal değişime bağlılık işareti altında metinsel ve sosyal teoriyi birleştirir yapar.

Popüler kültür pratiklerinin politik önemi belki de en iyi alt kültürlerde örneklendirilir. Alt kültürler, resmi, baskın, hükümet, ticari, bürokratik olarak organize edilmiş yaşam biçimlerine eşzamanlı olarak karşı olan, onların türevi olan ve onları bilgilendiren kültür altında bir alanı ifade eder - bir tahakküm aracı olarak kültürden ve bir güçlendirme aracı olarak kültüre doğru bir geçiş. Bu hareket, sosyal olarak dezavantajlı kişilerin kültürü kendi boyun eğme konumlarına karşı çıkmak için nasıl kullandığını ortaya çıkarmak istiyor. 1960’lar ve 1970’ler boyunca köleler, kalabalıklar, korsanlar, haydutlar ve işçi sınıfı hakkında yürütülen tarihsel ve çağdaş araştırmalar, otoriteye gündelik itaatsizliği vurguladı. Örneğin, Teddy Boys, Modlar, motorcular, dazlaklar, serseriler, okul öğrencileri, genç kızlar ve Rastalar üzerine yapılan Birleşik Krallık araştırması, okulu asanları, okulu bırakanları ve dergi okuyucularını - okul normlarından sapmış ve alt kültürlerle girerek işe geçiş yapan insanları – tarihin sihirli ajanları olarak ele aldı. Bu tür araştırmalar, kolektif tarzın yapısal temellerini inceleyerek,

1 Marie Leger’e yorumları için teşekkür ederim.

brikolajlarının orta sınıfın başarı odaklı, materyalist, eğitim odaklı değerlerini ve görünümünü nasıl altüst ettiğini araştırdı. Çalışan varsayım, alt grupların egemen kültürün işaretlerini ve nesnelere benimsemesi ve uyarlaması, onları yeni anlamlar üretmek için yeniden düzenlemesiydi. Tüketim, bu tür alt kültürlerin merkez üssüydü; paradoksal olarak, üyelerin tüketici statüsünü de tersine çevirdi. Yabancılaşmayı, farklılığı ve güçsüzlüğü bedenlerine kazıyarak yeni modalardan üreticileri haline getirirler. 1970'ler boyunca İngiliz ekonomisinin ve devletin gerilemesi, punk'ın çöpleri bir süs olarak kullanmasında örneklendi: çanta astarları, tuvalet aletleri ve yırtık ve sökükle giysiler. Ama sonra, kapitalizm mülk edinene kendine mülk edince, metalaşmış moda ve gelenek egemen oldu. Medya, punkların halk şeytanları olduğunu ve çeşitli ahlaki paniklere yol açtığını duyursa bile, moda ve müzik endüstrileri piyasaya yeni trendler aramak için casuslar gönderiyordu (Leong 1992).

Daha sonra temellükleri yeniden metalaştırılan direniş nesnelere emtialara yapılan bu iki uçlu yatırımın farkındalığı, eleştirel ekonomi politik yoluyla sosyo-ekonomik analizi kültürel çalışmalar yoluyla temsili analizin iyi bir müttefiki haline getirir. Ancak her iki taraftaki belirli bir eğilim, bunların birbirinden ayrık olduğunu ileri sürmüştür: bir yaklaşım ekonominin yapılarıyla, diğeri ise anlam yapılarıyla ilgilidir. Ancak durumun böyle olması gerekmiyor. Tarihsel olarak, en iyi eleştirel ekonomi politik ve en iyi kültürel çalışmalar, kültürel sürekliliğin tüm noktalarında güç ve öznelliğin iç içe geçmesi yoluyla etkili oldu. Graham Murdock, bu görevi güzel bir şekilde ifade eder:

Eleştirel ekonomi politik, kimin kiminle konuşacağını ve bu sembolik karşılaşmaların kamusal kültürün ana alanlarında ne biçimler aldığını açıklamakta en güçlü olanıdır. Ancak kültürel çalışmaların, en iyi şekilde, söylem ve imgelemin karmaşık ve değişen anlam kalıplarında nasıl organize edildiği ve bu anlamların gündelik hayatın akışı ve değişikliği içinde nasıl yeniden üretildiği, müzakere edildiği ve mücadele edildiği hakkında söyleyecek çok değerli şeyleri vardır. (1995: 94)

İdeal olarak, iki yaklaşımı harmanlamak, kültürel demokrasiye yönelik ilkeli bir yaklaşımın işareti altında, gerçek ile yorum ve sosyal bilimlerle beşeri bilimler arasındaki ayrımı düzeltecektir. Bu amaçla, Lawrence Grossberg, kültürel çalışmaları, soyutlama ve temellendirilmiş analizi birleştiren dinamik bir "kuramı siyasallaştırma ve siyaseti kuramlaştırma" yolu sağlamaya çağırıyor. Bu, örgütsel yapıların çelişkilerine, bunların gündelik yaşam ve metinsellik ile eklenmelerine ve devlet ve ekonomi ile iç içe olmalarına odaklanmayı, üretim ve tüketim çalışmasına karşı çıkan her türlü çatalanmayı reddetmeyi gerektirir, aksi halde sınıf, ırk, ulus ve toplumsal cinsiyet gibi örtüşen öznelleştirme eksenlerini ele almada başarısız olur (1997: 4-5, 9-10).

Bu kitap bu amaç göz önünde bulundurularak tasarlanmıştır. Bu tür çalışmaların neler içerdiğini belirtmek için bu Giriş, kültürel çalışmaların tarihini, mevcut dışavurumlarını ve mesguliyetlerini - kısacası, ne olduğunu ve ne olmadığını inceler.

Kurucu Babalar ve Diğer Kökenler

Richard Maxwell, küresel kültürel çalışmaların yararlı bir temsilini sağlamıştır (şekil 1). İngiliz kültürel çalışmalarının dört kurucu babası listelenmiştir;- bunların hepsi savaş sonrası İngiliz kökenli entelektüellerdir: Richard Hoggart, E. P. Thompson, Stuart Hall ve Raymond Williams. Bu adamlar, “endüstri işçilerinin kültür ve duyarlılıklarını” (Maxwell 2000: 282) ön plana çıkararak, deneyim ve toplumsal yapı düzeyinde sınıf ve ulusun kesişimini anlamak isteyen sol görüşlü yetişkin eğitimcileri ve üniversite hocalarıydı.

Hoggart, popüler arayışlarını ciddiye alırken aynı zamanda edebi çalışmalar yoluyla işçi sınıfının yükselmesini destekleyen solcu bir Leavisciydi. Klasik eseri *Okuryazarlığın Kullanımları (The Uses of Literacy)* -1950’lerde ortaya çıktı; bunu takiben halk kültürüne yönelik çeşitli inceleme kuruluşlarının ünlü bir üyesi, *Lady Chatterley*’i yayınladığı için Penguin Books’un davasında yıldız bir savunma tanığı ve 1960’ların ortalarında Birmingham Üniversitesi Çağdaş Kültürel Çalışmalar Merkezi’nin (CCCS) kurucusu oldu. Hoggart, daha sonra UNESCO’da kıdemli bir kültür-bürokratu ve son zamanlarda bir anı yazarı olarak devam etti². Thompson’ın en önemli katkısı, sıradan insanların hayatlarına ilişkin açıklamaları lehine teoriden kaçınan, geçmişe tepeden ziyade “aşağıdan” bakışa odaklanan İngiliz işçi sınıfının tarihi üzerine çalışmasıyla (1968) geldi. Teorinin bu reddi, 1970’lerin İngiliz kültürel çalışmalarına Louis Althusser (1977) adı altında girmiş olan yapısalcı Marksizme (Thompson 1978) güçlü bir muhalefet içeriyordu. Thompson, ayrıca 1960’ların en parlak döneminde ve 1980’lerin yeniden canlanmasında İngiltere’nin Nükleer Silahsızlanma Kampanyası’nda aktifti. Hall, solcu bir Leavici olarak başladı ve birkaç yıl boyunca CCCS’de Hoggart’ın yardımcı olarak çalıştı, nihayetinde Merkez’i 1968’den itibaren on yıl boyunca yönetti ve Merkez’in devlet tektipleştirmesi ve ritüelistik direnişi araştıran klasik işbirlikçi, bağlantılı Gramscici okuma dönemini belirledi. Hall, kariyerine Open University’de Foucaultculuğa ve postkolonyalizme yönelerek, kültürel çalışmaların sosyoloji ve medya çalışmalarıyla ilişkisine aracılık ederek, çok sayıda teorik tefsir çalışmasının ortak editörlüğünü yaparak ve ABD’de önemli bir etki haline gelerek devam etti. Hall, bu süreç boyunca işaretleri, temsilleri ve ideolojiyi analiz etmenin bir yolunu aradı³. Williams, kültürel değişimi ve güç dinamiklerini anlamlandırmak için Galler’de yaşadığı deneyimlerinden büyük ölçüde yararlandı. Edebiyat tarihi ve teorisi, medya ve iletişim, kültür ve toplum üzerine çok sayıda tanınmış cilt aracılığıyla, devam eden kültürel çalışmalar için en büyük teori grubunu sağlamıştır. Bu çalışma, eleştirel ekonomi politik ile kültürel çalışmalar arasında bir melez model oluşturuyor, bu yüzden onun ilgi alanlarına ve yöntemlerine biraz yer ayıracağım.

Williams, kültürün, belirli olasılık koşullarına dayanmaktan ziyade sanki bunlar sınırsız gibi, insanlık durumunun temeli olan evrensel değerlerle ölçülen mükemmelliğe

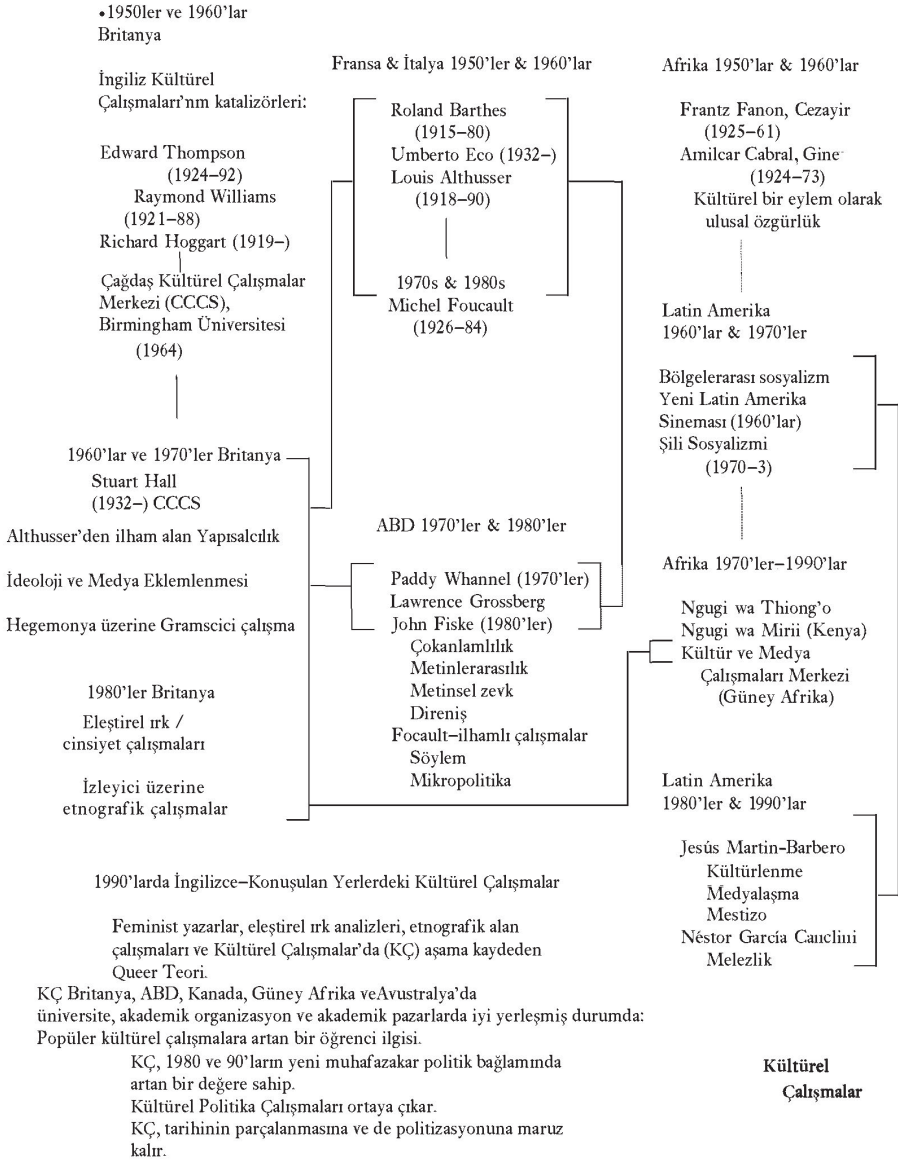
2 International Journal of Cultural Studies dergisinin ilk sayısında Hoggart ile bir röportaj ve çalışmalarının bir bibliyografyası yer alıyor (Gibson ve Hartley 1998).

3 Festschrift, Stuart Hall: Critical Dialogues in Cultural Studies olarak isimlendirdi (Chen ve Morley, 1996) ve eserlerini bunlara tepkileri derleyen kullanışlı bir bibliyografi oluşturdu.

doğru bir yürüyüş olduğunu varsayan idealist anlayışlara karşı eleştireldir. Ayrıca, belirli içgörülerini korumak ve bunları eleştiri yoluyla vurgulamak için sanatsal çalışmalarını kaydeden belgesel kültür anlayışlarını da sorgulamaktadır. Bunun yerine Williams, belirli zamanlarda belirli toplulukların yaşam biçimlerine ve değerlerine odaklanmamızı, onların temsil edilme biçimlerindeki fayda ve maliyetleri dikkate almamızı önerir (1975: 57).

Williams'ın yöntemi, kültürel materyalizm, Karl Marx'ın, insanların kendi varoluş koşullarını, ancak çoğu zaman bilinçli veya etkinleştirici bir aracı olmadan ürettikleri içgörüsüyle çalışır. Doęa, deha veya bireysellik değil, sosyal uygulamalar bir yaşam biçimi oluşturur ve zamanla onu değiştirir. Bu içgörü, estetik uygarlığa, hükümdarların deneyimlerine ya da yükseklerden gelen dinin etkisine ayrıcalık tanıyan her türlü tarihsel ve çağdaş kültür görüşünden bizi uzaklaştırır (Williams 1977: 19). Bunun yerine, ürünlerini okuyarak ve onların yaratılış ve dolaşım koşullarını göz önünde bulundurarak kültürle bağlantı kurmalıyız. Sanat ve toplum terimleri - Williams bunları sırasıyla "proje" ve "oluşum" olarak adlandırır - kendilerine herhangi bir kavramsal veya kronolojik üstünlük verilmeksizin iç içe geçer. Kültür ilişkileri, bunların kıvrımları ve dönüşleri, genellikle şiddet içeren ve değişken değişim biçimleri toplumun maddi yaşamının bir parçasıdır. Örneğin, dil toplumsal dünyadan ne önce gelir ne de onu takip eder, onun bir parçasıdır. Bu, entelektüel çalışmaya kendi kişi, yer ve güç mikroekonomilerinden değil, hâkim ekonomik üretim tarzından belirli bir özerklik tahsis etmek anlamına gelir (1989: 151-2, 164-6). Bir sanat eseri kültürü üreten organik bir topluluktan veya organik bir topluluğu yansıtan bir sanat eseri kültüründen ziyade, her bir alanın kendi iç politikası vardır ve her bir alan daha geniş ekonomiyle bağlantılıdır.

Kültürel materyalizm, maddi kültürü (binalar, film, arabalar, moda, heykel vb.) sosyotarihsel değişimle eklemleyerek sıradan insanlar tarafından üretilen kültürün nasıl yeniden paketlenip onlara satıldığını açıklar. Williams, Antonio Gramsci'nin (1971) hegemonya modeline göre, kültürü *baskın* biçime karşı *kalıntı* ve *beliren* biçimler olarak ayırır: artık baskın olmayan ama yine de etkili olan eski anlamları ve uygulamaları içeren mevcut kalıntı kültürlerin yanı sıra baskın kültürü normal ve doğal gösteren toplumsal düzene rıza gösterme süreci veya yeni bir sınıf tarafından yayılarak ya da egemen sınıf tarafından hegemonyanın bir parçası olarak dahil edilerek ortaya çıkan yeni kültürel pratikler. Bu manevralar, Williams'ın "duygu yapısı" olarak adlandırdığı şeyde ifadesini bulur: bir çağın yaşam kalitesini açıklayan veya geliştiren maddi olmayan varlıkları. Bu tür göstergeler genellikle resmi kültür ile pratik bilinç arasında bir rekabeti -ya da en azından uyumsuzluğu- içerir. Kısacası, Williams'ın kültür görüşü, topluluk yaşamının önemi, herhangi bir kültürel oluşumdaki çatışmalar, kültürün toplumsal doğası ve toplumun kültürel doğası üzerinde ısrar eder.

Şekil 1 Küresel Kültürel Çalışmalar.

Kaynak: ©Richard Maxwell 2000; izinle yeniden üretilmiştir.

Elbette bu dört adam dışında günümüz kültürel çalışmalarının birçok kaynağı vardır. Manthia Diawara, Hall'un daha sonraki çalışmalarını ön plana çıkarsa da standart baba anlatısını karmaşıklaştıran Birleşik Krallık-ABD gelişmelerinin çok kültürlü bir izleğini sağladı. Diawara, Birmingham CCCS ile Londra merkezli siyah kültür işçileri ve ABD

kolejlerinin siyahi ve feminist çalışma alanlarındaki beyaz olmayan insanlar arasında ilişki kurar. Bu yörünge, bakış açısının belirli anahtar dönüşümlerini içerir. Kültürel çalışmaları canlandıran ilk güç, İngiliz kültürünü sınıf egemenliği ve direniş açısından anlama arzusundan ve radikal siyaseti ilerletebilecek bir tarih aracı arayışından geldi. Ancak cinsiyetçiliği ve beyaz milliyetçiliği eleştiren şekillerde erkeklik ve Britanyalılığın/İngilizliğin tartışmaya açık olmasıyla bu aracı şüpheye düştü (Diawara 1994: 262-3; aynı zamanda bkz. Women's Studies Group 1978). Ve Maxwell'in şemasına göre, diğer yarı-özerk güçler kültürel çalışmaları şekillendirdi. Latin Amerika etkileri, Yeni Latin Amerika Sinemasında tezahür eden sosyalizmi ve 1960'larda ve 1970'lerde ezilenlerin pedagojisini, Michèle ve Armand Mattelart (1986, 1992) tarafından Salvador Allende'nin Şili'si için yapılan Marksist medya analizini, Kolombiyalı Jesús Martín-Barbero'nun (1993) hegemonya çalışmalarını ve Meksikalı sosyolog Néstor García Canclini'nin (1990) sosyal ve kültürel teoriyi bütünleştirmesini içermektedir (Maxwell 2000: 286-7). Afrika'da Ngugi wa Thiong'o, Ngugi wa Mirii ve Kamiriithu Center'daki diğerleri kültürel eleştiriyi üretime bağladılar (Wright 1996: 355-6, 361). Güney Asya'da, Ranajit Guha (1982-) ve Partha Chatterjee (1993) gibi madun çalışmaları entelektüellerinin çalışmaları, postkolonyal ve tarihsel araştırmalar için çok önemli olmuştur.

Nedir (ve ne değildir)?

Bu farklı miraslar, bugün kültürel çalışmalar için ne anlama geliyor? John Frow ve Meaghan Morris, kültürü ekonomik verimliliğe giden bir yol olarak gören hegemonik güç simsarlarının görüşleri ile güç ve özneliği sıradan insanlardan artı değer elde etmek veya onları itaat için eğitmek amaçlı kullanılmaktan ziyade yerine iktidarı ve özneliği onları sorgulayan kültürel çalışmaları karşılaştırır. Frow ve Morris, ulusal kimliğin özcü tanımlarından uzaklaşarak ve kişi ve devletin çoğul açıklamalarına doğru hareket ederek, ulus, topluluk ya da toplum gibi sözcüklerin söyleme her getirilişinde ortaya çıkan inkâr, asimilasyon ve icatları denetlemek isterler (1993b: viii-ix, xv). Morris (1992), kültürel çalışmaların kaygılarını, “bunlar tarihte üretildiği ve tartışıldığı için ırksal, etnik, cinsel, toplumsal cinsiyet, sınıf, kuşaksal ve ulusal farklılıklar (kabaca bu sırayla)” ve “evrensel kültürün bir eleştirisi” olarak yorumlar.

Aynı zamanda, sosyal bilimlerin kategorik aygıtları burada araştırma ağları olarak konuşlandırılırken, onların farklılığı ortadan kaldıran makineler olarak statüleri sorgulanır; -sonuç, çelişkileri ve uyumsuzlukları ortaya çıkaran üretken bir entelektüel çokseslilik olur. Bunu Frow ve Morris'in (1993b) disiplinlerarasılık dileğiyle ilişkilendirirsek, arzu edilen bir kültürel çalışmaları ekonominin, siyaset biliminin, metin analizinin, cinsiyet teorisinin, etnografinin, tarihin, postkolonyal teorisinin, maddi nesnelerin ve iletişim ve kültür araçlarını kontrol edenleri ortaya çıkarma ve dönüştürme arzusuyla canlandırılan ve kişinin kendi *varoluş nedeni* ve *uygulama yöntemi* üzerinde sürekli bir ihtiyatla üstlenilen politikanın bir karışımı olarak ifade edebiliriz. Bu, tarihselleştirilmiş kültürel analizler üretmek için sekiz teori (epistemoloji, belirlenim, faillik, toplumsal oluşum, kültürel oluşum, güç, mücadelenin özgülüğü ve modern olanın yeri) ile beş yöntemi (edebi hümanizm, diyalektik sosyoloji,

kültürcülük, yapısalcı konjonktürler ve postmodern konjonktürler) karşılaştıran bir ağ üzerinde kültürel yöntem ve sosyal teorinin ikiz eksenini boyunca Grossberg'in (1993) kültürel çalışmalar haritasına bağlanabilir.

Peki kültürel çalışmalar ne *değildir*? Açıkça, kültürel çalışmalar olarak neyin sayıldığını ve neyin sayılmadığını listeleme girişimleri, özellikle de mutlak bir ikilileştirmeye giriştiklerinde, endişe vericidir (kültürel çalışmalar, farz edilen karşıtların logosentrik karşılıklı bağımlılığını kabul etmede başarısız oldukları için ikili karşıtlıkları sıklıkla reddeder, örneğin beyazlığın kendi benlik duygusu için siyahlığa bağlı olması gibi). Ancak, herhangi bir dahil etme ve hariç tutma biçimi gibi, ikili oluşumlar üzerinde düşünmek ve ufak değişiklikler yapmak iyidir. Yani burada neyin olup neyin olmadığına dair bir listem var (tablo 1).

Tablonun *sol* tarafı, bilgiyi sosyal değişimle ekleme taahhüdünü gösterir. Bu, profesörler zümresini güç, yetki ve sorumluluğun ana *merkezi* olarak toplumsal hareketlerle ilişkilendirme iradesini temsil eder. *Sağ* taraf, bilgiyi toplumsal yeniden üretimle ekleme taahhüdünü gösterir. Bu, profesörler zümresini güç, yetki ve sorumluluğun ana *merkezi* olarak üniversiteler ve mesleklerle ilişkilendirme iradesini temsil eder. Biri, toplumsal düzenin dönüşümüyle, diğeri ise onun kopyalanmasıyla ilgilidir.

Bu bölünmenin gücünü, kültürel çalışmaların pek çok disiplin üzerindeki yakın tarihli ve derin etkisini destekleyen pek çok dergi yayınında görebiliriz⁴. Dergiler, kültürel çalışmalar ve diğerleri arasındaki farkı araştırmak için bir alan sağlar, bu yüzden burada bu ikiliği tekrarlayacağım. Akademik yayıncılıkta, her biri belirli alanlarda hegemonya kurmaya çalışan eğilim dergileri ile meslek dergileri arasında kaba bir ayrışma vardır. Bazı durumlarda konular ve yazarlar arasında bir örtüşme olabilmesine rağmen, birbirleriyle ikili karşıtlık içinde çalışırlar. Bu karşıtlığın bir şeması tablo 2'de sunulmuştur.

4 Şu dergilerde konuyla ilgili özel sayılar yer almaktadır: Critical Studies in Mass Communication ("Cultural Studies", 1989), Critical Studies ("Cultural Studies: Crossing Boundaries", 1991), the Journal of Communication ("The Future of the Field – Between Fragmentation and Cohesion", 1993), the Canadian Review of Comparative Literature/Revue Canadienne de Littérature Comparée ("Cultural Studies/Les études culturelles", 1995), the University of Toronto Quarterly ("Cultural Studies in Canada", 1995 ve "Cultural Studies: Disciplinarity and Divergence", 1996), Callaloo ("Rethinking Black (Cultural) Studies", 1996), the Southeast Asian Journal of Social Science ("Cultural Studies in the Asia Pacific", 1994), boundary 2 ("Asia/Pacific", 1994), Politics & Culture ("Cultural Studies and Cultural Politics", 1994) ve South Atlantic Quarterly ("Ireland and Irish Cultural Studies", 1996). The Quarterly Journal of Speech" meta söylem olarak neo-Marksizm'in türedi etkisiyle biçimlenerek" retorik duyarlılıklara yabancı olduğunu" vurgular, aynı zamanda Victorian Studies eş zamanlı olarak 1980 ve 1990'lı yıllarda bu konuyla ilgili bir sempozyum çağrısı yapmıştır (Rosteck 1995: 397; "Review", 1993). Cultural Studies dergisi ABD'de yeniden yayınlandı ve Avustralya'daki kökleri tarihin sayfalarından hızlıca silindi; Review of Education dergisi de kendini Review of Education/Pedagogy/Cultural Studies olarak (Shannon ve Giroux 1994), African Literatures and Cultures ise Journal of African Cultural Studies olarak revize etti. French Cultural Studies, Social Semiotics, Social Identities, UTS Review, Strategies: Journal of Theory, Culture & Politics, Pretexts: Literary and Cultural Studies ve Travezia: The Journal of Latin American Cultural Studies dergileri de önemli dergilerdi; bunlara ek olarak da 21. yüzyıla girerken International Journal of Cultural Studies, European Journal of Cultural Studies, Journal of Spanish Cultural Studies, Inter-Asia Cultural Studies, Nepantla: Views from South ve Feminist Media Studies dergileri ortaya çıktı.

Tablo 1. Kültürel çalışmalar

Nedir	Ne değildir
Etnografi	Fiziksel antropoloji
Medyanın metinsel analizi	Edebi şekilcilik ve kanon oluşumu
Toplumsal teori	Regresyon ve zaman-serileri analizi
Bilim ve teknoloji çalışmaları	Matematik, jeoloji ve kimya
Ekonomi politik	Neoklasik ekonomi bilimi
Eleştirel coğrafya	Planlama
Psikanaliz	Rasyonel seçim-teorisi ve bilişsel psikoloji
Postmodern sanat	Sanat tarihi
Eleştirel mimari	Mühendislik ve nicel araştırma
Çevrecilik	Endüstriyel kalkınma
Feminizmler	İnsan biyolojisi
Eşcinsellik	Sapkınlık
Küreselleşme	Milliyetçilik
Postkolonyalizm	Dünya edebiyatı
Kıta felsefesi, yapısalcılık ve postyapısalcılık	Analitik felsefe
Popüler müzik	Müzikoloji
Toplumsal göstergebilim	Biçimsel dilbilim
Moda	Teknik tasarım
Kültürel ve toplumsal tarih	Siyaset tarihi
Eleştirel halk sağlığı	Tıp eğitimi
Eleştirel hukuk çalışmaları ve eleştirel ırk teorisi	Hukuk eğitimi ve hukuki biçimcilik
Alt kültür çalışması	Odak grup çalışması

Tablo 2. Kültür dergileri

Eğilim dergileri	Meslek dergileri
Zaman ve mekân açısından konumlanmış, müdahalelerde bulunmayı amaçlayan açıkça ilan edilmiş siyasal proje	Evrenselci bir bilgi arayışını amaçlayan açıkça ilan edilmiş hakikat projesi
Politika ve tutarlılık temelinde yazarların MSS ⁵ 'sini lehte ve aleyhte tartışan kurum içi makale hakemleri	Disiplin yetkinliği ve yanlışlanabilirlik açısından MSS'nin çift-kör incelemesine katılan harici makale hakemleri
MSS için açık çağrılar, tema sayıları, çağdaş sosyal sorunlara yanıt	Profesyonel kuruluşların üyeleriyle sınırlı erişim, uzun inceleme ve revizyon süresi
Disiplinler arasında bir konunun hegemonyasını arar	Bir disiplin içinde giriş ve başarı üzerinde hegemonya arar
Kendi kendini seçen editöryal kolektif	Kurum tarafından seçilen editörler
Verimsizliğe eğilimli, ani enerji ve yenilik patlamaları ve derginin "an"ının geçtiğine dair nihai bir his	Verimliliğe eğilimli, "normal bilim" ve sponsoru olan disipline etle tırnak gibi bağlı olduğu bir yazgı
<i>Social Text, Public Culture, Socialist Review, camera obscura, Radical History Review, History Workshop Journal</i>	<i>PMLA, American Sociological Review, Cinema Journal, Journal of Communication, American Historical Review, Current Anthropology</i>

5 Çevirmenin notu: MSS, İngilizce "manuscript" (taslak, el yazması) kelimesinin kısaltmasıdır. Burada ise yazarın dergiye gönderdiği metnin ilk (basım öncesi) hali anlamında kullanılmıştır.

Yukarıda belirtildiği gibi, tablonun sağ tarafındaki dergiler hakemlidir. Çift-kör hakemlik (yazarın kimliğinin hakemlerden gizlendiği ve *tam tersi*) sosyal bilimlerde, ödeme yöneticilerinin ve hegemonların isteyebileceği gibi metodolojik olarak yanlışlanabilir olmamanın veya faydacı denetime uygun olmamanın telafisi olarak ortaya çıktı. Sistem yavaş yavaş üniversiteler arasında yayıldı ancak bazı bilimler (yazarın kimliğinin hakemlere açıklandığı) tek-kör hakem incelemesinde kaldı. Hakemli dergilerin çoğu, profesyonel kuruluşlar tarafından finansal ve entelektüel olarak desteklenmektedir. *PMLA*, yalnızca Modern Language Association'ın aidaat ödeyen üyeleri tarafından sunulan makaleleri yayınlar ve bu tür tüm yayınlar, diğer üyeler tarafından okunur. Kulübün bir üyesi olmadığınız sürece çalışmanız gözden geçirilmez bile. Sonuçlar çoğumuzu kararsız bırakıyor. Örneğin, *Nature* dergisinin bir editörü, 1953'te dergide yer alan çift sarmalı bildiren mektubun yayınlanmasını hakemin engellemiş olacağı gerçeğinden yakınmıştır, halbuki akran incelemesi üzerine yapılan araştırma, bunun ihtiyat yarattığını ve elit bilim adamları ve disiplinlerden “görünmez bir kolej” ürettiğini gösterir (Clements ve diğerleri 1996; Maddox 1989; Willis ve McNamee 1990). Bu kolej, gerektiği gibi *çok* politik olmaya hazırdır: American Medical Association'ın dergisinin editörü, 1991'de Clinton'ın görevi kötüye kullanma tartışması sırasında, “büyük bir orta-Batı üniversitesindeki” (anket araştırmasındaki bu ifadeyi kaç kez okuduk?) lisans öğrencilerinin yüzde 60'ının cinsel ilişkiden ziyade oral temas olursa -“seks yaptıklarını” düşünmediklerini gösteren bir makaleyi basmaya cüret ettiği için görevden alındı.

Bazı dergiler bu bölünmeyi aşıyor. Beş yıl içinde, *Continuum: A Journal of Media & Cultural Studies*, Batı Avustralya'daki bir avuç akademisyenden yazılar elde eden, bunları düzenleyen ve masaüstü kodlarını yerleştiren bir dergiden bir kıdemli editör, bir editör, bir fotoğraf editörü, 2 hakem editörü, 4 alan editörü, 7 üyesi olan bir editöryal kolektifi, 59 editöryal danışman, bir Britanyalı reklam yayımcısı, yukarıdakiler arasında sayılan daha önceki zanaatkarlardan sadece ikisi olan bir dergiye dönüştürüldü. Dolayısıyla, bu şema kapsamlı bir ayırım değildir. *Cultural Studies* dergisinin editörleri, aslında kültürel çalışmaların akademik olarak resmileştirilmesini “hoş karşılamaktadır”. Alandaki yayıncılığın büyümesini “canlılığının işaretleri ve bir alan olarak statüsünün imza bileşenleri” olarak görüyorlar, ancak disiplinlere itaat etmekten ziyade “tarihsel ve coğrafi olarak olumsal” olan “bilgi oluşumları” için çağrıda bulunmaya devam ediyorlar (Grossberg ve Pollock 1998: 1). Kendi adına, *International Journal of Cultural Studies*'in ilk sayısı, bilgiyi yerelleştirmeyi, “disiplin sonrası” olmayı, “akademik araştırmanın kendisini” bir araştırma nesnesi olarak görmeyi ve “kültürel çalışmaların” artık bir yönetim ve pazarlama becerisi olduğu” gerçeğiyle ilgilenmeyi vaat etti (Harley 1998: 5-7).

Tablonun solundaki isimler kitap yayıncılığında da güç topladılar. 1990'lar, Sarah Franklin ve diğerleri (1991), Terry Lovell (1995) ve Morag Shiach (1999) tarafından düzenlenen feminist okuma kitapları, çok yönlü bir enternasyonalist araştırma (1993 boyunca), siyahi İngiliz kültürel çalışmaları üzerine bir cilt (Baker, Jr. ve diğerleri 1996) ve Avustralya, Almanya, Fransa, İspanya, İtalya, Asya, Rusya, Kanada-Avustralya ve ABD'den gelecek anlatıları ve ulusal som altın karışımları gibi çok sayıda kültürel araştırma antolojisinin ortaya

çıkışına tanık oldu⁶. Ders kitapları bir süredir mevcuttu⁷. Devasa *Cultural Studies* koleksiyonu (Grossberg ve diğerleri) 1992’de çıktı ve aile-benzerliği ciltleri, lezbiyen/gay/queer, hukuk, çok kültürlü/postkolonyal, bölgesel, spor, siyaset ve ötekilik araştırmalarında mevcutken, biyotıp içinde bir kültürel çalışmalar araştırma gündemini benimseme çağrısı bulunmaktadır ve AIDS gibi alanlarda dikkate değer katkılar yapılmıştır⁸. Birkaç “Kültürel Çalışmalar Dönüm Noktasında” konferansları düzenlendi ve Honolulu, 1993’te, Yeni Zelanda/Aotearoa, Avustralya, Hindistan, Filipinler ve ABD’den kültürel çalışmalar dergilerine ayrılmış bir blok ile büyük bir etkinliğe ev sahipliği yaptı. Başlıca bilimsel kuruluşlar, özellikle International Communication Association, the International Association for Mass Communication Research ve National Communication Association gibi kültürel çalışmalar eğilimleri tarafından içeriden dönüştürülmüştür. Son olarak, kaçınılmaz çoklukta internet sitesi vardır (Berry ve Miller 2000).

Kültürel çalışmalar akademik ve siyasi gözlemcilerin gözünden kaçmamış ve yayıncılık tablosunun sağ tarafı, siyasetin sağındaki analoglara sahiptir. Kültürel çalışmaların kimlikle ilgili kaygıları ve sözde estetik çalışmanın yüceltilmesi kuralına karşı mücadeleleri, uzmanlığın lütfundan düşme suçlamalarına yol açar. Kenneth Minogue, *Times Literary Supplement*’te “Batı dünyasının bu siyasi-entelektüel hurdalığı” (1994: 27) hakkında polemik yaparken, *Partisan Review* ve *New Criterion*’in neo-muhafazakâr okuyucuları da tehlikeye karşı tetiktir (Wolfe 1996; Kimball 1996). İngiltere Parlamentosu’nun eski Muhafazakâr Üyesi ve Hong Kong’un son Valisi Chris Patten, kültürel çalışmaları “Daha az akıllılar için Disneyland” (akt. Morley 1998: 478) olarak adlandırır ve Richard’ın oğlu ve önemli bir gazetecilik uzmanı olan Simon Hoggart amansız bir düşmandır. 2000 yılının şubat ayında İngiliz televizyonunda, Harvard ve MIT ile ilerlemeleri gerekirken yerel üniversiteleri bu saçmalıklarla boşa zaman harcadıkları için azarlarken görülebilirdi. Harvard Hukuk Okulu’nda kültürel çalışmalar hakkında birkaç konferans düzenlendiği ve MIT sürekli olarak bu alanları tanıttığı için, kültürel çalışmalar açıkça bazı saygın hedefleri karmaşık yollarla vurdu. Belki de bu şaşırtıcı değil, çünkü bazı sağcı liberterler kültürel çalışmaları memnuniyetle karşılıyor. *Reason* dergisinin editörü Virginia Postrel, 1999’da *Wall Street Journal* için, kültürel çalışmaları “geleneksel solcu ticaret görüşlerini derinden tehdit edici” olarak nitelendirdiği bir makale yazdı, çünkü aktif tüketim kavramları, sağın çok sevdiği egemen tüketiciye çok yakındı: “Kültürel-çalışmalar uzmanları sol davaya ihanet ediyor, kurumsal düşmana destek veriyor ve hatta pazar araştırması yapan lisansüstü öğrencileri yetiştiriyor.”

ABD’de, bölümlerin kapanması, birleşmeler veya sosyal politikaya dönüşme ile karşı karşıya kalan bazı sosyologlar, kültürel çalışmalarla karşılaştıklarında kafalarını

6 Frow ve Morris, 1993a; Turney, 1993; Jordan ve Morgan-Tamosunas, 2000; Forbes ve Kelly, 1996; Le Hir ve Strand, 2000; Graham ve Labanyi, 1996; Forgacs ve Lumley, 1996; Chen, 1998; Kelly ve Shepherd, 1998; Blundell ve diğerleri, 1993; Hartley ve Pearson, 2000.

7 Brantlinger 1990; Punter 1986; Turner 1990; Dirks ve diğerleri 1994; Gray ve McGuigan, 1993; Jenks 1993; Storey 1993; McGuigan, 1992; Inglis 1993; Chaney 1994; Tudor 1999.

8 Abelove ve diğerleri 1993; Leonard 1995; Redhead 1995; Baker ve Boyd 1997; Martin ve Miller 1999; Good 1995; Treichler 1999; Dean 2000.

metodolojik ıstıraba gömerler veya alan ve terminolojinin kendilerine ait olduğunu iddia ederler. Talcott Parsons'ı Émile Durkheim ve Harold Garfinkel ile karıştırdığımızda ne elde edersiniz? “Kültürel Çalışmalar İçin Yeni Bir Öneri” (Alexander ve Smith 1993). Bu konum, Marksizmin, anlamı sosyal yapıyla ilişkilendirmek için yorumlayıcı kültürel antropoloji ve “öznel algıları” kullanan gözden geçirilmiş bir işlevselcilik tarafından ele geçirildiğini söylüyor. Güç ilişkileri değil, semboller ve idealler uygun odak noktasıdır. Bu noktanın altını çizmek gerekirse, Cambridge University Press'in “Kültürel Sosyal Çalışmalar” dizisi, açıkça Durkheimci bir projedir. Hem “Amerikan karakterinin temel doğasını aydınlatma” girişimi olarak 25 yıl önce *Prospects: An Annual Journal of American Cultural Studies*'in açılışını yapan “Editörün Notu”nu (Salzman 1975) yansıtır, hem de kültürel çalışmaların sadece sembolik etkileşimcilik olduğunu iddia eder (Becker ve McCall 1990). Bu yüzden, geleneksel eleştirilenler ya dehşet içinde itiraz ederler ya da yeni başlayan melezliği normal bilim olarak dahil etmeye çalışırlar.

Solda, kültürel çalışmaların kimlikle ilgili kaygıları, “gerçek” siyasetin gözünden düşme suçlamalarına yol açtı (Postmodern roman *White Noise*'de “Bu yerde mısır gevreği kutularından başka hiçbir şey okumayan profesörler var” diyerek üniversitesinden yakınan Don DeLillo karakterini anımsatan). *New Yorker*'dan gazeteci Adam Gopnik, ABD'deki radikalleri soyut zekaya ve “bilincin gerçekliği ürettiği” varsayımına aşırı bağlı olmakla suçladı, öyle ki “Amerikan solundaki enerji sağlıkta değil kültürel çalışmalarda”dır (1994: 96). Ancak tüketim süreçleri, sıradanlık ve tahakkümün yanı sıra zevk ve direnişin sorularını da içermelidir ve sağlık hizmeti konusundaki tartışmalar popüler olan aracılığıyla kısmen yürütülür. Her halükârda, kültürel çalışmalar ile “gerçek” siyaset arasında olduğu varsayılan mesafe düzmedir: örneğin ABD'deki kültürel çalışmalar, giyim-sanayisinin çalışma şartları kötü atölye aktivizminde ve eğitimde çağdaş çalışma koşullarının belgelenmesinde ön saflarda yer almıştır (Ross 1997; Nelson 1997; Martin 1998). Bu “tuhaf” bir alan değildi, çok teşekkürler.

Ancak, uzun süredir devam eden kültürel çalışmalar dergisi *Social Text* (1979-), bir fizikçinin orada inanmadığı şeyleri belirten bir makale yayımlayıp sonrasında düzenbazlığını alanın özensiz düşüncesinin ve bir radikal siyaset alanı olarak zayıflığının bir işareti olduğu -iddiasıyla bunu popülist bir akademik dergide duyurunca, 1996-7'de toplumsal konstrüktivizm ve bilimsel hakikat iddiaları üzerine yapılan kamusal tartışmalara saplandı. Medyanın yoğun ilgisi vardı. Bu davranışın aldatici doğası göz önüne alındığında, ABD hükümetinin, Federal araştırma hibeleri sahiplerinin bilimsel sahtekarlığına tahsis edilmiş tam zamanlı bir büroyu barındırmasının neden gerekli olduğunu görebiliriz ancak yine de şu soruyu sormaya değer: Bu eleştirilerle ne oluyor?

Kültürel çalışmalar, 1960'ların İngiliz sosyolojisinin alanını işgal ediyor gibi görünmektedir - radikal anti-elitist eleştirisi nedeniyle hegemonik güçleri rahatsız etmektedir. Bu hem geleneksel akademik disiplinleri hem de halkı (ya da en azından toplumun bazı bölümlerini) telkin yoluyla günlük hayattan dikkatlice çıkarılmış kutsal bir bilgi dizisine yükseltmeyi

beşerî bilimlerin kutsal görevi olarak gören medya uzmanlarını kızdırmaktadır. Profesörlerin mısır gevreği kutularını okumasıyla ilgili DeLillo nüktesi, komik ve sivridir. Elbette, yüksek kültürel arayışlardan uzaklaşmak ve kişinin akademik sermayesini bayağı olana yatırması yani Bauhaus'tan Brillo kutusuna doğru yön değiştirmesi garip. Patten'in "Daha az akıllılar için Disneyland" hakkındaki nüktesi de komik ve sivri. Ancak her durumda, açıklamanın arkasında bir şeyler var. Amerikan yemeklerinin ikonik önemini ve maddi tarihini anlamak büyük önem taşıırken, bir seçilmişin yarı-kutsal beyanlarına ayrıcalık tanımak yerine sıradan insanların zevklerini kabul etmek kültürel seçkinleri tehdit edecek kadar "zayıf akıllı" olmayabilir.

Sonuç

Bu cilt, önemli bir ilgi ve yöntem çeşitliliğini yansıtarak kültürel çalışmaların nerede olduğunu ve orada ne yaptığını göstermek için tasarlanmıştır. Disiplin-sonrası kültürel çalışmalar projesine uygun olarak disiplinler, yerler, meseleler ve kaynaklar arasında iletişim kurarız - ve aynısını taşralaştırma ilgisinde (katkıda bulunanlar beş farklı kıtada ikamet eder) de yaparız. Bölüm I, *Disiplinler*, kültürel çalışmaların bir dizi bilgiyle kesişme yollarına bakar. Ne de olsa kültürel çalışmalar her zaman "entelektüel çalışmanın disipline edilmesinin meşruiyetine meydan okusa da belirli disiplinler içinde bir yuva" bulmalıdır (Grossberg 1997: 5). Mark Gibson ve Alec McHoul, Hoggart'ın zamanından bizim zamanımıza kadar disiplinlerarasılığı neyin oluşturduğunu araştırır. Rosemary Coombe, hukukun kültürel bir çalışması olup olmadığını sormaktadır. Randy Martin, Amerikan sosyal teorisinin kültürel çalışmalarla karşılaştığı terimleri ortaya koymaktadır ve Frank Webster de aynı şeyi Birleşik Krallık için yapmaktadır. Kültürel çalışmaların bilimle ateşli ilişkisi Marianne de Laet tarafından ele alınmaktadır. Richard Maxwell, ekonomi politik ve kültürel çalışmalar arasındaki süregiden diyalogla, aralarındaki derin bağlantıları tartışarak yüzleşirken, Douglas Kellner aynı şeyi Frankfurt Okulu ile eleştirel teori kesişmeleri için yapıyor. Silke Morgenroth arkeolojiyi araştırıyor ve George Marcus antropolojiye, kültürel çalışmaların oldukça farklı deneyimlerine sahip ikiz disiplinlere bakmaktadır - birincisi burada tartışıldığı gibi maliyetine uzak kalmış, ikincisi ise alanını ve yöntemini hem eleştirilen hem de "ödünc alınan" olarak görmüştür. Bu bölüm, John Nguyet Erni'nin kültürel çalışmaların en önemli yuvasına yani medya ve iletişim çalışmalarına ilişkin özeti ile sona ermektedir.

Bölüm II, *Mekanlar*, çeşitliliğinin hızı ve derinliği ve özgürleştirici, kapsayıcı bir proje olma iddiası göz önüne alındığında gerekli bir hamle olan kültürel çalışmaların ulusötesi ve ulusal düzeylerdeki etkisini konumlandırır. George Yúdice, ABD ve Latin Amerika deneyimlerini karşılaştırırken, Jorge Mariscal, ABD kültürel çalışmaların Hispanik özgüllük ve çeşitliliğe yönelik tutumuna odaklanır. Yeni Zelanda/Aotearoa ve Avustralya'nın kültürel çalışmalarla karşılaşmaları, Graeme Turner tarafından ele alınmakta ve Eric Kit-Wai Ma, son yıllarda Hong Kong'da yaşanan jeopolitik ve disipline dayalı değişikliklerin kültürel çalışmaların ortaya çıkışını nasıl sahneye koyduğunu açıklamaktadır. Ben Carrington, Birleşik Krallık'ın köken mitleri hakkında bir açıklama sunmakta ve Paul Moore, Avrupa kültürel çalışmalarını araştırmaktadır.

Bölüm III, *Sorunlar*, kültürel çalışmalar pratiğini belirli konu ve mücadelelere dayandırır. Kültürel çalışmaların gençlik kültürüne devam eden yatırımı, Justin Lewis tarafından pedagojik bir bakış açısıyla ele alınmaktadır. Paul Smith, Marksizm ile yenilenmiş bir angajman çağrısında bulunur ve C. L. Cole, sporu bilim ve siyasal kültüre bağlarken, kültür politikası Tony Bennett tarafından pragmatik bir siyasal müdahale alanı olarak ön plana çıkarılır ve Kolombiya bağlamında Ana María Ochoa Gauiter ve bir performans bölümü aracılığıyla Andrea Fraser tarafından sorunsallaştırılır. Melissa Deem, 1999'daki görevden alma krizini bir vaka çalışması olarak alarak ABD feminizminin mevcut durumunu popüler kültüre dahil etmek için kültürel çalışmalar yöntemlerini kullanır ve Jason King dans müziği aracılığıyla bedene bakmaktadır. Moda, Sarah Berry'nin makalesinin arka planını oluşturuyor, Robert Stam kültürel çalışmaların ırkla hayati bağlantılarına bakmaktadır ve Geoffrey Lawrence ve ben küreselleşmeyi analiz ediyoruz. Bu bölüm, diaspora kimlikleri üzerine Suvendrini Perera tarafından tamamlanmıştır. Bölüm IV, *Kaynaklar*, cildi bu kadar dağınık bir entelektüel alan için çok önemli bir bibliyografya ile sonlandırıyor.

Kültürel çalışmaların haritasını çıkarmayı amaçlayan herhangi bir girişim kısmidir ve potansiyel olarak tartışmalıdır çünkü alan tanımsal ve güç açısından ele geçirilmeye hazırdır ve açıkça politiktir. Öyle olsun. Kendi görüşüm mü? Değeri ne olursa olsun, kültürel çalışmaların toplumsal hareketlere ve eyleme geçirilebilir politikaya birer mihenk taşı ve yön bulucu olarak bakması gerektiğini savunuyorum. Bunu kabul ederek, bakışımızı öz-yönetim ve dış yönetim arasındaki kamusal söylemdeki değişimlere çevirmeli ve zaman ve mekânda seyahat ederken emtia ile devletin izlerinin gelişimini takip etmeliyiz -yani temsil, kimlik, üretim, tüketim ve düzenleme pratiklerine odaklanan Hall'u "kültür devresi"ni (1997: 1). Bu, Foucault'nun, modernin toplumsal olanın olduğu kadar devletlerin yönetimselleştirilmesiyle de ilişkili olduğu yönündeki kışkırtmasını hatırlamak anlamına gelir. O zaman, kültürün kurumsal denetimi ve gündelik hayatın demokratik potansiyeli hakkında, ilkinde silinen noktalara ve ikincisinin potansiyeline işaret ederek söyleyecek bir şeylerimiz olacak. Justin Lewis'in belirttiği gibi, çoğunluklar üzerinde uygulanan siyasal güçle ilgili bir endişe, özgüllük ve marjinalite pahasına olmak zorunda değildir; daha ziyade, marjinalin güçlendirilmesinin bir ön koşulu olarak görülmelidir (1999: 199-200). Maxwell, ikisi arasındaki eklemlenmeleri vurgular:

İnsanlar kültür oluşturmak için çalışırlar. Sadece yazarlar, teknisyenler, sanatçılar, marangozlar ve film, kitap vb. bir araya getiren herkes değil; kültür aynı zamanda kültür endüstrileriyle doğrudan ilgisi olmayan emek tarafından da yapılır. Bir film konusu, grameriniz veya bir sınıf arkadaşınızın şakası hakkında kendi günlük değerlendirme ve yorumlama çalışmalarınızı düşünün. Geçtiğiniz tüm köprüleri, yürüdüğünüz yolları inşa eden herkesin çabalarını, ulaşım araçlarını ve insan ilişkilerini... aşk hikayenizi, kısa bir karşılaşmayı... ve bu yapılarla vücut bulan tüm zorlukları, grevleri, dayanışmayı, ölümü, ücret pazarlıklarını, borçları ve tatmini düşünün. (2000: 281).

Birmingham Merkezi'nin *Working Papers in Cultural Studies* dergisinin 1973 yılına ait 4. sayısının ön kapağını ilk gördüğümde duyduğum heyecanı hatırlıyorum. Düşünceli bir melek figürünün, bir brikolaj grafiğinin, dolar ve pound işaretli bazı pusula noktalarının ve birkaç matbaacı kodunun yanında, sol alt kısım şu şekildedir:

EDEBİYAT-TOPLUM

MOTOR YARIŞI

Bu konuların bir arada olması bana doğal geldi (bir gazetede olduğu gibi). Ama elbette bu akademik olarak “normal” değildir. Onları dizimsel kılmak, insanların yaşamları ve dolayımı gerçeklik açısından mantıklıydı ve entelektüel iş bölümleri ve ayrımcılık hiyerarşileri açısından tamamen olanaksızdı. Kutluyorum.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Çıkar Çatışması: Yazar çıkar çatışması bildirmemiştir.

Finansal Destek: Yazar bu çalışma için finansal destek almadığını beyan etmiştir.

Peer-review: Externally peer-reviewed.

Conflict of Interest: The author has no conflict of interest to declare.

Grant Support: The author declared that this study has received no grant support.

Kaynakça/References

- “Asia/Pacific as Space of Cultural Production.” (1994). *Boundary 2* 21, no. 1.
- “Cultural Studies.” (1989). *Critical Studies in Mass Communication* 6, no. 4.
- “Cultural Studies in the Asia Pacific.” (1994). *Southeast Asian Journal of Social Science* 22.
- “Cultural Studies: Crossing Boundaries.” (1991). *Critical Studies* 3, no. 1.
- “Cultural Studies/Les études culturelles.” (1995). *Canadian Review of Comparative Literature/Revue Canadienne de Littérature Comparée* 22, no. 1.
- “The Future of the Field – Between Fragmentation and Cohesion.” (1993). *Journal of Communication* 43, no. 3.
- “Rethinking Black (Cultural) Studies.” (1996). *Callaloo* 19, no. 1.
- “Review Forum on Cultural Studies.” (1993). *Victorian Studies* 36, no. 4: 455-72.
- Workplace. (1999). 2, no. 2. <<http://www.louisville.edu/journal/workplace/issue4/contents22.html>>.
- Abevole, Henry, Michèle Aina Barale, ve David M. Halperin, ed. (1993). *The Lesbian and Gay Studies Reader*. New York: Routledge.
- Alexander, Jeffrey C. ve Philip Smith. (1993). “The Discourse of American Civil Society: A New Proposal for Cultural Studies.” *Theory and Society* 22, no. 2: 151-207.
- Althusser, Louis. (1977). *Lenin and Philosophy and Other Essays*, çev. Ben Brewster. London: New Left Books.
- Baker, Aaron ve Todd Boyd, ed. (1997). *Out of Bounds: Sports, Media, and the Politics of Identity*, Bloomington: Indiana University Press.

- Baker, Houston A., Jr., Manthia Diawara ve Ruth H. Lindeborg, ed. (1996). *Black British Cultural Studies: A Reader*. Chicago: University of Chicago Press.
- Becker, Howard S. ve Michael M. McCall, ed. (1990). *Symbolic Interactions and Cultural Studies*. Chicago: University of Chicago Press.
- Berry, Sarah ve Toby Miller. (2000). *Blackwell Cultural Theory Resource Centre*. <<http://www.blackwellpublishers.co.uk/cultural/>>.
- Blundell, Valda, John Shepherd ve Ian Taylor, ed. (1993). *Relocating Cultural Studies: Developments in Theory and Research*. London: Routledge.
- Brantlinger, Patrick. (1990). *Crusoe's Footsteps: Cultural Studies in Britain and America*. New York: Routledge.
- Chaney, David. (1994). *The Cultural Turn: Scene Setting Essays on Contemporary Cultural Theory*. London: Routledge.
- Chatterjee, Partha. (1993). *The Nation and its Fragments: Colonial an Postcolonial Histories*. Princeton: Princeton University Press.
- Chen, Kuan-Hsing, ed. (1998). *Trajectories: Inter-Asia Cultural Studies*. London: Routledge.
- Chen, Kuan-Hsing ve David Morley, ed. (1996). *Stuart Hall: Critical Dialogues in Cultural Studies*. London: Routledge.
- Clements, Elisabeth S., Walter W. Powell, Kris McIlwaine ve Dina Okamoto. (1996). "Careers in Print: Books, Journals, and Scholarly Reputations." *American Journal of Sociology* 101: 433-94.
- Czaplicka, John, Andreas Huyssen, ve Anson Rabinach. (1995). "Introduction: Cultural History and Cultural Studies: Reflections on a Symposium." *New German Critique* 22, no 2: 3-17.
- Dean, J., ed. (2000). *Cultural Studies and Political Theory*. Ithaca: Cornell University Press.
- Diawara, Manthia. (1994). "Black Studies, Cultural Studies, Performative Acts." *Race, Identity and Representation in Education* içinde, ed. Cameron McCarthy ve Waren Crichlow. New York: Routledge, 262-7
- Dirks, Nicholas B., Geoff Eley ve Sherry B. Ortner, ed. (1994). *Cultural Power/History: A Reader in Contemporary Social Theory*. Princeton: Princeton University Press.
- During, Simon, ed. (1993). *The Cultural Studies Reader*. London: Routledge.
- Forbes, Jill ve Michael Kelly, ed. (1996). *French Cultural Studies: An Introduction*. Oxford: Oxford University Press.
- Forgacs, David ve Robert Lumley, ed. (1996). *Italian Cultural Studies: An Introduction*. Oxford: Oxford University Press.
- Franklin, Sarah, Celia Lury ve Jackie Stacey, ed. (1991). *Off-Centre: Feminism and Cultural Studies*. London: Routledge.
- Frow, John ve Meaghan Morris. (1993a). *Australian Cultural Studies: A Reader*. Sydney: Allen and Unwin.
- Frow, John ve Meaghan Morris. (1993b). "Introduction." *Australian Cultural Studies: A Reader*. Ed. John Frow ve Meaghan Morris. Sydney: Allen and Unwin, vii-xxxii.
- Garcia Canlini, Néstor. (1990). *Culturas Híbridadas: Estrategias para Entrar y Salir de la Modernidad*. Mexico, DF: Editorial Grijalbo.
- Gibson, Mark ve John Hartley. (1998). "Forty Years of Cultural Studies: An Interview with Richard Hoggart, October 1997." *International Journal of Cultural Studies* 1, no. 1: 11-23.
- Good, Mary-Jo Delvecchio. (1995). "Cultural Studies of Biomedicine: An Agenda for Research." *Social Science and Medicine* 41, no. 4: 461-73.

- Gopnik, Adam. (1994). "Read All About It." *New Yorker* 70: 84-102.
- Graham, Helen ve Jo Labanyi, ed. (1996). *Spanish Cultural Studies: An Introduction: The Struggle for Modernity*. Oxford: Oxford University Press.
- Gramsci, Antonio. (1971). *Selections from the Prison Notebooks*, çev. Quentin Hoare ve Geoffrey Nowell-Smith. New York: International Publishers.
- Gray, Ann ve Jim McGuian, ed. (1993). *Studying Culture: An Introductory Reader*. London: Edward Arnold.
- Grossberg, Lawrence. (1993). "The Formations of Cultural Studies: An American in Birmingham." *Relocating Cultural Studies: Developments in Theory and Research* içinde, ed. Valda Blundell, John Shepherd ve Ian Taylor. London: Routledge, 21-66.
- Grossberg, Lawrence. (1997). *Bringing it all Back Home: Essays on Cultural Studies*. Durham: Duke University Press.
- Grossberg, Lawrence ve Della Pollock. (1998). "Editorial Statement." *Cultural Studies* 12, no. 3: 2.
- Grossberg, Lawrence, Cary Nelson ve Paula Treichler, ed. (1992). *Cultural Studies*. New York: Routledge.
- Guha, Ranajit, ed. (1982-). *Subaltern Studies*. Delhi: Oxford University Press.
- Hall, Stuart. (1997). "Introduction." *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices* içinde, ed. Stuart Hall. London: Sage, 1997, 1-11.
- Harris, David. (1992). *From Class Struggle to the Politics of Pleasure: The Effects of Gramscianism on Cultural Studies*. London: Routledge.
- Hartley, John. (1998). "Editorial (with Goanna)." *International Journal of Cultural Studies* 1, no 1: 5-10.
- Hartley, John ve Roberta Pearson, ed. (2000). *American Cultural Studies: A Reader*. Oxford: Oxford University Press.
- Hoggart, Richard. (1957). *The Uses of Literacy: Aspects of Working-Class Life with Special Reference to Publications and Entertainments*. Harmondsworth: Penguin.
- Inglis, Fred. (1993). *Cultural Studies*. Oxford: Blackwell.
- Jenks, Chris, ed. (1993). *Cultural Reproduction*. London: Routledge.
- Jordan, B. ve R. Morgan-Tamosunas, ed. (2000). *Contemporary Spanish Cultural Studies*. London: Arnold.
- Kelly, C. ve D. Shepherd, ed. (1998). *Russian Cultural Studies: An Introduction*. Oxford: Oxford University Press.
- Kimball, Roger. (1996). "'Diversity', 'Cultural Studies' & Other Mistakes." *New Criterion* 14, no. 9: 4-9.
- Le Hir, Marie-Pierre ve Dana Strand, ed. (2000). *French Cultural Studies: Criticism at the Crossroads*. Albany: State University of New York Press.
- Leonard, Jerry D., ed. (1995). *Legal Studies as Cultural Studies: A Reader in (Post) Modern Critical Theory*. Albany: State University of New York Press.
- Leong, Laurence Wei-Teng. (1992). "Cultural Resistance: The Cultural Terrorism of British Male Working-Class Youth." *Current Perspectives in Social Theory* 12: 29-58.
- Lewis, Justin. (1999). "The Opinion Poll as Cultural Form." *International Journal of Cultural Studies* 2, no. 2: 199: 221.
- Lovell, Terry, ed. (1995). *Feminist Cultural Studies Volumes I and II*. Aldershot: Elgar.
- Maddox, John. (1989). "Where Next with Peer-Review?" *Nature* 339: 11.
- Martin, Randy, ed. (1998). *Chalk Lines: The Politics of Work in the Managed University*. Durham: Duke University Press.

- Martin, Randy ve Toby Miller, ed. (1999). *SportCult*. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Martin-Barbero, Jesús. (1993). *Communication, Culture, and Hegemony: From the Media to Mediations*. London: Sage.
- Mattelart, Armand ve Michèle Mattelart. (1992). *Rethinking Media Theory: Signposts and New Directions*, çev. James A. Cohen ve Marina Urquidi. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Mattelart, Michèle. (1986). *Women, Media and Crisis: Femininity and Disorder*. London: Comedia.
- Maxwell, Richard. (2000). "Cultural Studies." *Understanding Contemporary Society: Theories of the Present içinde*, ed. Gary Browning, Abigail Halci ve Frank Webster. London: Sage, 281-95.
- McGuigan, Jim. (1992). *Cultural Populism*. New York: Routledge.
- Minogue, Kenneth. (1994). "Philosophy." *Times Literary Supplement* Nov. 25: 27-8.
- Morley, David. (1998). "So-Called Cultural Studies: Dead Ends and Reinvented Wheels." *Cultural Studies* 12, no. 4: 476-97.
- Morris, Meaghan. (1992). *Ecstasy and Economics: American Essays for John Forbes*. Sydney: E. M. Press.
- Morrow, Raymond A. (1995). "The Challenge of Cultural Studies." *Canadian Review of Comparative Literature/Revue Caadienne de Littérature Comparée* 22, no. 1: 1-20.
- Murdock, Graham. (1995). "Across the Great Divide: Cultural Analysis and the Condition of Democracy." *Critical Studies in Mass Communication* 12, no. 1: 89-95.
- Nelson, Cary, ed. (1997). *Will Teach for Food: Academic Labor in Crisis*. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Postrel, Virginia. (1999). "The Pleasures of Persuasion." *Wall Street Journal* 2. Aug.
- Punter, David, ed. (1986). *Introduction to Contemporary Cultural Studies*. London: Longman.
- Redhead, Steve. (1995). *Unpopular Cultures: The Birth of Law and Popular Culture*. Manchester: Manchester University Press.
- Ross, Andrew, ed. (1997). *No Sweat: Fashion, Free Trade, and the Rights of Garment Workers*. New York: Verso.
- Rosteck, Thomas. (1995). "Cultural Studies and Rhetorical Studies." *Quarterly Journal of Speech* 81, no. 3: 385-403.
- Salzman, Jack. (1975). "Editor's Note." *Prospects: An Annual Journal of American Cultural Studies* 1: iii.
- Shannon, Patrick ve Henry A. Giroux. (1994). "Editor's Comments." *Review of Education/Pedagogy/Cultural Studies* 16, no. 1: v.
- Shiach, Morag, ed. (1999). *Feminism & Cultural Studies*. Oxford: Oxford University Press.
- Storey, John. (1993). *An Introductory Guide to Cultural Theory and Popular Culture*. Athens: University of Georgia Press.
- Thompson, E. P. (1968). *The Making of the English Working Class*. Harmondsworth: Penguin.
- Thompson, E. P. (1978). *The Poverty of Theory*. London: Merlin.
- Treichler, Paula. (1999). *How to Have Theory in an Epidemic: Cultural Chronicles of AIDS*. Durham: Duke University Press.
- Tudor, Andrew. (1999). *Decoding Culture: Theory and Method in Cultural Studies*. London: Sage.
- Turner, Graeme. (1990). *British Cultural Studies: An Introduction*. Boston: Unwin Hyman.
- Turner, Graeme, ed. (1993). *Nation, Culture, Text: Australian Cultural and Media Studies*. London: Routledge.

- Williams, Patrick ve Laura Chrisman, ed. (1993). *Colonial Discourse/Post-Colonial Theory*. New York: Columbia University Press.
- Williams, Raymond. (1975). *The Long Revolution*. Harmondsworth: Pelican.
- Williams, Raymond. (1977). *Marxism and Literature*. Oxford: Oxford University Press.
- Williams, Raymond. (1989). *The Politics of Modernism: Against the New Conformists*, ed. Tony Pinkney. London: Verso.
- Willis, Cecil L. ve Stephen J. McNamee. (1990). "Social Networks of Science and Patterns of Publication in Leading Sociology Journals." *Knowledge: Creation, Diffusion, Utilization* 11: 363-81.
- Wolfe, Alan. (1996). "The Culture of Cultural Studies." *Partisan Review* 53, no. 3: 485-92.
- Women's Studies Group of the Centre for Contemporary Cultural Studies. (1978). *Women Take Issue: Aspects of Women's Subordination*. London: Hutchinson.
- Wright, Handel Kashope. (1996). "Take Birmingham to the Curb, ere Comes African Cultural Studies: An Exercise in Revisionist Historiography." *University of Toronto Quarterly* 65, no. 2: 355-65.